

/EXPLORATIE VAN ENKELE MASSIEVEN VAN DE KLIM- EN BERGSPORTFEDERATIE

Waar moet ik heen met dit artikel over de Luikse klimmassieven? Breng ik een hommage aan de de lentekleuren? Aan het vrijwilligerswerk? Aan de toekomstvisie voor de exploitatie van klimgebieden? Aan de samenwerking met externe partners? Aan de evenwichtsoefening tussen natuur en recreatie? Ach, ik zie wel waar ik uitkom! Verwacht evenwel geen dun doorslagje van één of andere topo.

Daarna is het de beurt aan de koorzang van de lentevogels: van de olijke tjiftjafs, schaterende pimpelmezen, diepzinnige merels en in herhaling vallende vinken. Allen eensgezind in hun meerstemmigheid (Frans Baert, Van woordenloze vogels en mensen, HBVL, 01.04.17, nr.1387).

DE TOORNIGE TJIFTJAF EN LE TOUR EN BÊCHE IN ENGIS

Ik stel de protagonisten even voor: Koen Hauchecorne, smaakmaker bij de KBF en ik zelf, steller dezes, romaticus pur sang uit het groene Limburg. Koen is een man van vele weetjes; het is altijd gezellig in zijn gezelschap te toeven en je nieuwsgierigheid bot te vieren.

Als opwarmer gluren we bij de burens. Die behoren tot het sympathieke clubje van Serac (voluit: Seraing Escalade Randonnée Alpinisme Club), aangesloten bij de Club Alpin Belge. De Tour en bêche is het restant van een oude steengroeve. De lichtjes naar achter leunende verticale kalkplaten blikkeren als het blad van een brede spade. Geen spoor van de lianen van de vermaledijde Klimop.

“Puik opkuiswerk”, getuigt Koen en hij wijst me richeltjes aan waaruit alle humus weggekrabt werd.

“Alweer een puzzelstukje dat netjes ingepast werd in het Natura 2000-netwerk”, vervolgt hij.

“Tjiftjaf”, kwinkleert de Tjiftjaf.

Binnen drie weken zal ik dit onopvallende bleekgroene vogeltje voor 't eerst waarnemen. In het Heverleebos, vlakbij de kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Steenberg. Tienjarige klimmertjes demonstreren het gebruik van broches en relais, terwijl een Grote bonte specht de maand maart uithamert. Gevlekte aronskelken en Stinkende gouwe, door de doorsnee tuinier verketterd als onkruiden, vormen de scheidslijn tussen klimmers en toeschouwers.

Over klimmen gesproken, in Koens persoonlijke inventaris van potentiële klimgebieden in het Naamse, blijken steengroeven stilaan de overhand te halen op natuurlijke rotsen. En nu ik toch in de toekomst kijk, de opmars van de Japanse duizendknoop, een exoot die ook in Vlaanderen gaandeweg terrein wint en de lokale flora wegdrukt, dient een halt toegeroepen te worden.

Foto linksboven: knaagsporen van de Bever in Le Renissart (Hotton)
Foto linksonder : Stinkend nieskruid in Le Renissart (Hotton)

EEN GEUR VAN WIEROOK IN DE STEENGROEVE VAN FLÔNE

We verdiepen ons in het verborgen leven van de slanke bomen die de steengroeve van Flône afschermen. De nonnekes van de Abbaye des dames de l'instruction chrétienne bespieden ons vanachter hun gordijnen. Look-zonder-look keert zich preuts naar de gepolijste rotswand. Een Boomklever, ook wel 'ns kleine spechtje genoemd, rappelt naar beneden langs knoestige vintage Eiken.

In afwachting van een spoedige opening wordt de rotswand klimrijp gemaakt, geëquipeerd om de terminologie van het Belgian Rebolting Team te gebruiken. Stilaan wordt de omvang van het vrijwilligerswerk me duidelijk en denk ik weemoedig terug aan het aloude gezegde dat mijn scoutstijd kleurde, namelijk 'zich met hart en ziel voor een doel inzetten'. En dus help ik Koen om het zwerfvuil op te ruimen.

Foto rechtsboven: kalkgrasland in Le Renissart (Hotton)
Foto rechtsonder: stromatoporen in Le Renissart (Hotton)

STROMATOPOREN IN LE RENNISART TE HOTTON

De geest van het Département de la Nature et des Forêts, afgekort DNF, waart hier rond. Zijn credo van 'des sites de grand intérêt biologique' spooft niet altijd met het klimgebeuren.

Ik voel de energie van de bergen. Lichtvlekjes hinkelen over het water. Vlinders zijn zonnekloppers, althans als ze Dagpauwoog, Koolwitje of Oranjetipje heten. Een Muurhagedis pakt snel zijn biezen. Gelaagde gaten in de rotswand blijken stromatoporen te zijn. Dit is de begroeting met de oeroude natuur waarop ik wachtte. Beleven is ook met mondjesmaat kennis vergaren. En daarom lees ik nog diezelfde avond dat stromatoporen fossielen van sponsdieren zijn en belangrijke rifvormers.

De lichtblauwe bloempjes van de Kleine maagdenpalm zijn net scheepsschroefjes. Een kleine grot grijnst naar de honderd meter lager liggende Ourthe. Eén enkel Steenbreekvarentje bewaakt haar ingang. De klokken van het Nieskruid klingelen zachtjes in de wind, een requiem voor de Gewone eikvaren waarvan de bladeren op de graat van een gestrande vis lijken. De Bever daarentegen is springlevend, te oordelen naar zijn iconische knaagsporen.

Zonneroosjes, dé paradepaardjes van de kalkgraslanden, zijn het levend bewijs dat waardevolle natuur in België dikwijls het resultaat was en is van menselijk ingrijpen. Wanneer Koen en ik deze vaststelling delen, knikken de diepgele bloempjes van de Gulden sleutelbloem ons veelbetekenend toe. Een mierennest blijkt Zandbijen te herbergen. Verrukt staren we naar het vloeiende patroon van hun aanvliegroutes.

ONDERWEG IN EEN COULISSENLANDSCHAP

Deze streek ademt kalk uit, ook op socio-economisch gebied. We passeren talloze steengroeven en kalkovens. Een bloemencorso van Bosanemonen schrijdt voorbij tussen een erehaag van Fluitekruid en Scherpe boterbloem. Het Speenkruid strooit zijn goudgele sterretjes uit. Buizerds mauwen klaaglijk.

Het aanstekelijke wit van de Sleedoornhagen verdeelt het coulissenlandschap in krachtige geometrische figuren. Ik slaag er zelfs in mijn aversie voor autorijden opzij te schuiven.

OP EEN DIEFJE LANGS COMBLAIN-LA-TOUR

We controleren de nagelnieuwe afsluiting tussen de Rochers de la Vierge en de spoorweg. Onverlaten hebben de draad doorgeknipt. Gelukkig heeft de plaatselijke 'Inspecteur' alert gereageerd en het euvel voorlopig verholpen. Tongvarens likken de flanken van het hellingbos. Uit een bronnetje welt gelukzaligheid op.

EEN TOTAALERVARING

Van exploratie naar appreciatie en pure adoratie is een kleine stap. En dan heb ik nog niet geklommen. Kunnen jullie narekenen! Mijn ontmoeting met Koen startte als een interview, maar werd uiteindelijk een frisse duik in de belevingswereld van een boeiend man, een man met een missie ook... ▲